

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 663/2014-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 19/2010, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave a jeho rozsudkom sp. zn. 5 Co 304/2013 z 12. novembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. februára 2014 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (*ďalej len „ústava“*), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (*d'alej len „dohovor“*) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 19/2010, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave a jeho rozsudkom sp. zn. 5 Co 304/2013 z 12. novembra 2013 (*d'alej len „napadnutý rozsudok“*).

Z obsahu sťažnosti možno vyvodiť, že sťažovateľ nie je spokojný s odôvodnením napadnutého rozsudku. Sťažovateľ tvrdí, že odôvodnenie odvolacieho súdu *„pri posudzovaní aplikácie príslušných zákonov v danom prípade nebolo vykonané ústavne konformným spôsobom“*. Z tohto dôvodu považuje sťažovateľ konanie *„pred týmto súdom za nenaplnenie ochrany mojich ústavných práv“*. Sťažovateľ je toho názoru, že *„s ohľadom na výsledok konania a doterajšiu celkovú dĺžku v trvaní takmer 4 roky“* došlo aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

K sťažnosti sťažovateľa bolo pripojené vyhlásenie k povinnému právnomu zastúpeniu v konaní pred ústavným súdom, z ktorého vyplýva, že zákonnú požiadavku obligatórneho právneho zastúpenia podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (*d'alej len „zákon o ústavnom súde“*) odmieta akceptovať.

Ústavný súd poukazujúc na svoju konštantnú judikatúru, v ktorej je jednoznačne formulované, že povinnosť zastúpenia sťažovateľa advokátom v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je ustanovená bez možnosti akýchkoľvek výnimiek, prípisom zo 14. októbra 2014 sťažovateľa upozornil, že vo svojej doterajšej praxi splnenie tejto zákonnej podmienky bezvýhradne vyžaduje. V nadväznosti na to ho vyzval, aby mu v lehote 14 dní predložil kvalifikované splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Zároveň bol upozornený na možnosť postupu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade nerešpektovania výzvy ústavného súdu. Ústavný súd sťažovateľa taktiež poučil o tom, že s účinnosťou od 1. januára 2012 došlo k zmene § 30 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta

a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci.

Dňa 21. novembra 2014 bolo ústavnému súdu doručené padanie sťažovateľa zo 17. novembra 2014, v ktorom vyjadril názor, že doterajšie uznesenia ústavného súdu, ktorými boli odmietnuté jeho sťažnosti v dôsledku nepredloženia splnomocnenia pre advokáta už pri predbežnom prerokovaní, nemožno považovať za súladné s ústavnoprávnymi princípmi ochrany ústavných práv sťažovateľa v zmysle II. hlavy ústavy.

V ďalšej časti svojho podania sa sťažovateľ kriticky vyslovuje k rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ako aj k činnosti Centra právnej pomoci a zdôrazňuje, že nebude „využívať služby CPP“.

II.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu obsahujúcej upozornenie na možnosť odmietnutia jeho sťažnosti v prípade nepredloženia splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaní o sťažnosti nevyhovel a vo svojich odpovediach na túto výzvu výslovne uviedol, že zákonnú požiadavku povinného právneho zastúpenia nemieni akceptovať.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom..., ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd so zreteľom na odmietavý postoj sťažovateľa, ktorý (aj po výzve ústavného súdu) odmieta vykonanie relevantných úkonov smerujúcich k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu. S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie argumentáciou sťažovateľa vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho v petite sťažnosti označených práv nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že pokiaľ ide o vecnú stránku sťažovateľových námietok, teda o kritiku inštitútu povinného právneho zastúpenia, na opodstatnenosť zákonnej úpravy povinného právneho zastúpenia vo svojej judikatúre opakovane poukazuje a bezvýnimočne na ňom trvá (napr. I. ÚS 57/2013).

Ústavný súd je štátny orgán (nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti) a v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ústavný súd sa preto musí dôsledne riadiť vymedzením

svojich právomocí vyplývajúcich z čl. 125 a nasledujúcich ústavy a ďalej konkretizovaných v zákone o ústavnom súde a pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré splňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom však predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti.

V súvislosti s odpoveďou sťažovateľa doručenou ústavnému súdu 21. novembra 2014, ktorou sťažovateľ hrubým a drzým spôsobom reagoval na výzvu ústavného súdu na predloženie splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd odkazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, č. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2014